

[Arbejds- og Socialministeren.]

med mange Vanskeligheder. Men jeg har nærmest Indtrykket af, at den ærede Forespørger giver Udtryk for den Opfattelse, at saa snart der er en Konflikt, er det i alle Tilfælde Arbejderne, som har Uret, det kan aldrig være Arbejdsgiverne, det kan aldrig være Entreprenørerne. Saaledes er det jo alligevel ikke. Jeg kan kun tilsige min Bistand til fortsat som hidtil at komme igennem Vanskelighederne. Hvor der be- gaas Handlinger, som er i Strid med Lovens Bestemmelser og uforenelige med en for- svarlig Pleje af det danske Erhvervsliv, vil jeg altid medvirke til at skabe Klarhed, men jeg kan ikke paa det Grundlag, der her foreligger, uden videre sige, at Spørgs- maalet vedrørende Arbejdet paa Gaarden Stensmark er oplyst saaledes, at jeg kan tage Stilling til det.

Forespørgeren (J. S. Foget): Den højt- ærede Minister gik i dette Indlæg et Skridt videre end i sit sidste. Ministeren sagde nemlig med Harm i Stemmen, at der nu engang ikke var Arbejdstvang i Danmark. Nej, det er der ikke, og det er der heller ingen der ønsker, jeg heller ikke. Men det kan ikke hjælpe, at Socialministeren eller den høje Regering kommer ud til Folket og siger: I maa hjælpe med at skaffe Ar- bejde, I maa sætte Arbejde i Gang, I maa tegne Beskæftigelseslaan, og I maa følge de Plakater, der bliver slaaet op rundt om- kring paa Gaderne om, at man skal fremme Beskæftigelsen. Det kan ikke hjælpe, at man gør dette, naar samtidig Landets So- cialminister her staar og tager Arbejdsvæg- ringer i Forsvar, der vitterlig har været i Strid med Loven.

Den højtærede Minister udtalte, at det var ikke rigtigt, at han havde forhandlet i Ugevis med Arbejderne fra Karlsgaarde. Det sagde jeg heller ikke, jeg sagde, at man havde forhandlet i Ugevis — selvfølgelig har den højtærede Minister ikke siddet og forhandlet med disse Arbejdere, det til- kommer andre Instanser. Men man for- handlede med dem i Ugevis, og Arbejdet laa stille i Ugevis, og denne Arbejdsvægning var vitterlig ulovlig.

Hvis der er Uenighed, siger Ministeren, maa man gaa den sædvanlige Vej. Ja, men den kan man udmærket gaa uden at ned- lægge Arbejdet. En Voldgiftskendelse kan jo udmærket komme til at lyde saadan, at en eventuel Forhøjelse af Arbejdslønnen faar tilbagevirkende Kraft; der er ikke noget, der undskylder, at de, hvis Under-

hold Samfundet ellers skal betale, nægter at tage Arbejde, naar Samfundet anviser dem det.

Den højtærede Minister hævder nu at være i Besiddelse af en Priskurant for Ran- ders Amt. Jeg glæder mig til at se den og til at konstatere, at der virkelig i den staar en Pris af 2 Kr. 50 Øre pr. 100 løbende Favn. Jeg tvivler indtil videre paa, at man, naar man i Aalborg og Hjørring Amter, der er de store Kartoffelamter, har en Pris paa 1 Kr. 50 Øre, kan have en Priskurant i Randers Amt, der ligger omtrent 100 pCt. højere.

Den højtærede Minister siger saa: mit Arbejde vil jeg være bekendt. Ja, jeg har sandelig heller aldrig villet hævde, at Ministeren ikke vilde være sit Arbejde be- kendt. Min Forespørgsel og mit Angreb her gælder ikke Ministerens Person — saa langt er jeg heller ikke ude; det, jeg ønsker at faa Klarhed over, er, om Arbejdsforhol- dene kan ændres, om Ministeren vil gribe ind over for disse overhaandtagende Uro- ligheder eller ikke. Det er ikke et Stormløb mod Ministerens Person; det kan i og for sig være mig ligegyldigt, om det er den højt- ærede Minister eller det er en af hans Parti- fæller, der sidder som Socialminister.

Ministeren vilde gøre gældende, at det efter min Opfattelse altid er Arbejderne, der har Uret. Det har jeg slet ikke udtalt mig om. Tværtimod, det er efter min Op- fattelse ikke altid Arbejderne, der har Uret. Men naar jeg har rejst denne Forespørgsel, maa jeg fremføre de Tilfælde, hvor Over- greb har fundet Sted, og saa kan det da ikke tilkomme mig at staa og opremse andre Til- fælde, hvor det er Arbejdsgiverne, der har gjort noget forkert. Loven siger nu engang, at Arbejdsnedlæggelse og Arbejdsvægning er forbudt, og det er de gentagne Arbejds- vægringer, jeg har nævnt under denne Debat, som den højtærede Minister her som Social- minister tager i Forsvar.

Den højtærede Minister sagde ogsaa, at jeg vilde give et fuldkommen fortegnet Billede af den danske Arbejder. Det er urigtigt. Jeg ønsker ikke at give et fortegnet Billede, men jeg beder den højtærede Mini- ster sørge for, at Arbejdsforholdene her i Landet bliver lagt saaledes til Rette, at de Mennesker, der fordrer, at Samfundet i givet Fald skal betale deres Ophold, ogsaa tager Arbejde, naar det bliver budt dem.

Jeg havde ikke tænkt mig, at det vilde være nødvendigt at ende denne Diskussion med en Paastand paa Overgang til Dags- ordenen, men efter den Stilling, den højt-